

А в долі буха пожар розгуканий,
І там Прометей з углем розпаленим
Біжать, а перед ним гаснуть тумани,
Нові огні хором: „ми усі злинем“.

А за ним люду тлум збурений летить,
Реве він радостію набренілий;
Женщини вносять в гору малі діти,
Аби Збавителя свого узріли.

В формі гонячої океану фалі
Пройшли по небі червонаві блиски,
Настрашені правителі зірвали-сь
І ударили в промінні потиски.

Завили вихри, ревнули перуни,
Зібрані води утекли з ложиска
Крізь низини в світлі кровавой луни,
Гонили гасить, горючі огніска.

Всі сотворіня в запасі сніжили,
І похвативши ся з встеклістю в поли,
По розпаленій землі ся точили,
Рвать на ній скали і довбать в ній доли.